

Fővárosi Ítéltábla
11.Pk.50.074/2019/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (*cím*) által képviselt Hammerné Trefán Andrea (*cím*) kérelmező részéről,
a Fővárosi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 9-11.) 2019. október 21. napján meghozott 300/2019. (X. 21.) FVB határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelem folytán megindult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 300/2019. (X. 21.) FVB számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizesse meg az államnak – külön felhívásra – a felülvizsgálattal felmerült 10.000 (Tízezer) forint eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Budapest Főváros IX. Kerület Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 218/2019. (X. 14.) számú határozatával – a határozat mellékletét képező jegyzőkönyv szerint – állapította meg a Budapest Főváros IX. Kerület 9. számú egyéni választókerületében az egyéni választókerületi képviselőválasztás eredményét, miszerint a megválasztott önkormányzati képviselő: Sajó Ákos Zoltán (FIDESZ-KDNP).

A határozat indokolása szerint a HVB a határozat mellékletét képező szavazóköri jegyzőkönyvek alapján összesítette az egyéni választókerületi választás szavazóköri eredményeit és e szerint állapította meg a választás eredményét a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 307/N. § (1) bekezdése alapján. A jegyzőkönyv szerint a választás eredményes volt, öt darab (33, 37, 38, 39, 40) szavazóköri jegyzőkönyv alapján Sajó Ákos Zoltán, a FIDESZ-KDNP jelölőszervezetek jelöltje a megválasztott képviselő, akire a szavazóként megjelent 1315 választópolgárból 600 választópolgár adott le szavazatot, míg Hammerné Trefán Andrea 589 választópolgári szavazattal lett a második. A jegyzőkönyv szerint az urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma 1314 volt, az érvénytelen lebélyegzett szavazólapok száma 72, míg az érvényes szavazólapok száma 1242.

A HVB határozata ellen a Budapest IX. kerületében nyilvántartásba vett Momentum, DK, MSZP, Párbeszéd, LMP és Jobbik jelölő szervezet nyújtott be fellebbezést és kérte a Budapest Fővárosi IX. kerület 9. számú egyéni választókerület valamennyi (a 33, 37, 38, 39, 40) szavazókörökhöz tartozó szavazatszámlláló bizottságának (SzSzB) az I. helyezett Sajó Ákos Zoltán és a II. helyezett Hammerné Trefán Andrea jelöltekre vonatkozó szavazólapok érvénytelenségét, illetve érvényességét megállapító, határozat alapjául szolgáló döntéseinek vizsgálatát, továbbá a szavazatok érvényessége, érvénytelensége

tárgyában való döntést és a támadott határozatnak – a Ve. 241. § (3) bekezdése alapján történő újraszámolása következtében meghatározott érvényes és érvénytelen szavazatok szerinti – megváltoztatását.

A fellebbezés indokolásában a jelölő szervezet képviselője előadta, hogy a HVB határozatból és annak indokolásából nem állapíthatók meg az érvénytelen szavazatok esetében az érvénytelenség okai, mivel az érvénytelenség okát a szavazatszámoló bizottságok a Ve. 194. §-a alapján a szavazólap hátoldalára vezetik rá, emiatt a szavazólapok érvénytelenségének okairól ismerettel nem rendelkezhet, így bizonyítási kötelezettség sem terheli e körben.

Úgy vélte, hogy az újraszámolás elengedhetetlen, mert az érvénytelen szavazatok száma (72) összességében az első és második helyezett közötti szavazatkülönbséget (11) többszörösen meghaladta.

Sérelmezte, hogy a 37 szavazókörben a szavazatszámoló bizottság elnökeként vett részt, ahol 16 szavazat került érvénytelenítésre, ugyanakkor valószínűsíthetően a FIDESZ Párt tagja, ezért a Ve. 18. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem lehetett volna a választási bizottság választott tagja. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a szavazatszámoló bizottság munkájában a választott tagok között részt vevő párt tag részvétele törvénysértő, emiatt megkérdőjelezhetőnek tartotta a 37 szavazókör eredményének a hitelességét.

Előadása szerint a Budapest, IX. kerület 40. számú szavazókörében az egyik szavazatszámoló bizottsági tag azt tapasztalta, hogy „a roma kisebbség tagjai egy segédlettel jöttek szavazni” és a segédleten szereplő névre történő szavazást követően pénzt vettek át a leadott szavazatért a szavazóhelyiség közelében tartózkodó gépkocsiban ülő személytől. Az ezt észlelő bizottsági tag tájékoztatta az általa tapasztaltakról a szavazatszámoló bizottság többi tagját, miután ezen eseménynek a jegyzőkönyvben történő rögzítésére sor került egy hosszabb egyeztetést követően. A tapasztaltak kapcsán rendőrségi feljelentést is tettek a megválasztott képviselők.

Hivatkozott arra is, hogy a Budapest IX. kerület 39. számú szavazókörében „mint szavazatszámoló a névjegyzéket kezelve tapasztalta azt, hogy a helyi hajléktalan szállóra (Aszódi utca 18.) a választás előtti hónapban tömeges lakcím bejelentések történtek. Ezen címre bejelentve több olyan választópolgár jelent meg, akik a szavazatuk leadásakor „magukon kívüli állapotban” voltak. A szavazatszámoló utalt egy olyan esetre is, amikor az egyik szavazó amikor három szavazólapot kapott, azokat ki akarta vinni a szavazóhelyiségből, mert meg akarta kérdezni, hogy mire kell szavaznia, amikor neki csak két jelöltet neveztek meg. Látni lehetett, hogy a szavazást követően ez a szavazó egy férfi kíséretében távozott.

Előadása alátámasztására csatolta SzSzB tagságára vonatkozó igazolást és a 40. számú szavazókör SzSzB tagjaként, általa tett, 2019. október 15. napján kelt nyilatkozatát.

A kérelmező álláspontja szerint a fellebbezésben előadottak megalapozzák a választókerület szavazóköreiben leadott szavazatok újraszámolását, érvényességük megvizsgálását.

A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) a 300/2019. (X. 21.) FVB számú határozatával a HVB határozatát helybenhagyta.

Az FVB határozatának indokolásában a fellebbezés részletes ismertetése és az irányadó jogszabályok felhívását követően rögzítette, hogy megvizsgálta a rendelkezésre álló bizonyítékokat és annak alapján megállapította, hogy a fellebbező a 37. szavazókör vonatkozásában azon állításának igazolására, hogy a FIDESZ tagja, bizonyítékot nem nyújtott be. Az FVB érvelése szerint az, hogy valaki egy jelölő szervezetnek dolgozik, nem jelenti azt, hogy tagja is a pártnak, ezért álláspontja szerint nem volt megállapítható a Ve. 18. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme.

A 39. és 40. számú szavazókörök esetén a fellebbező által csatolt bizonyítékokkal kapcsolatban megállapította, hogy a nyilatkozatokban rögzített események megítélése nem tartozik az FVB hatáskörébe, továbbá ezen eseményeknek nincs relevanciája a szavazatok újraszámolása szempontjából. Okfejtése szerint a szavazatok újraszámolása nem hozott volna eltérő eredményt, mivel a szavazatszámoló bizottságok a tényleges szavazatokat számolták össze és az FVB nem vizsgálja azt,

hogy a szavazók milyen indíttatásból szavaztak a jelőltre. Abban az esetben, ha a nyilatkozatokban foglalt állítások igazak, akkor sincs befolyása a ténylegesen leadott szavazatok ténszerűségére. Megállapítása szerint nincs ok-okozati összefüggés a nyilatkozatok, valamint a leadott szavazatok érvényessége között.

Az FVB a 33. és 38. számú szavazókörok esetében megállapította, hogy a fellebbező kérte a szavazatok újraszámolást, de jogszabálysértést nem jelölt meg és erre vonatkozó bizonyítékot sem terjesztett elő.

Az FVB a fellebbező által hivatkozott kúriai döntéssel kapcsolatban rámutatott arra, hogy abban az esetben lett volna jelentősége annak, hogy a kérelmezőtől milyen mértékben követelhető bizonyíték, ha a szavazókörokben felmerült volna, hogy a szavazatszámoló bizottságok hibát vétettek, azonban erre utaló jel nem volt, a fellebbező e vonatkozásban nem csatolt sem nyilatkozatot, sem bizonyítékot.

Az FVB a bizonyított tények alapján, valamint a Ve. 241. §-a értelmében megállapította, hogy nincs ok elrendelni a szavazatok újraszámolását.

Az FVB 300/2019. (X. 21.) számú határozatával szemben a törvényes határidőben Hammerné Trefán Andrea önkormányzati képviselő jelölt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a HVB határozatára is kiterjedően. A Ve. 14. § (1) bekezdése, 43. § (1) és (4) bekezdései, a 180. § (2) bekezdése, 182. § (1) bekezdése, 186. § (1) és (2) bekezdése, a Ve. 193. § (1)-(3) bekezdése és 241. §-a szerinti jogszabálysértésre hivatkozással kérte a határozatok megváltoztatását, valamennyi érvényes és érvénytelen szavazólap vizsgálatát és a leadott érvényes és érvénytelen szavazatok újraszámolását követően a támadott határozat megváltoztatását.

Felülvizsgálati kérelme indoklásában a fellebbezésben előadottakat ismételve hangsúlyozta, hogy Budapest IX. kerület 9. számú egyéni választókerületében az I. és II. helyezett közötti szavazatkülönbség 11, míg az érvénytelen szavazatok száma 72 darab volt.

Megismételte, hogy a Ve. 18. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme állapítható meg, mivel a 37. szavazókörok szavazatszámoló bizottsági elnöke a FIDESZ tagjaként vett rész a választott tagok között, ez a törvényt sértés pedig megkérdőjelezi a 37. számú szavazókörok eredményének a hitelességét.

A 40. számú szavazókörokben a szavazatszámoló bizottság egyik tagja a szavazás során a fellebbezésben is előadottak szerinti azt az esemény tapasztalta, hogy a „roma kisebbség tagjai” pénzügyi ellenszolgáltatás fejében segédlet alapján, az ott meghatározott jelőltre szavaztak. Ezen esemény jegyzőkönyvezésével kapcsolatos körülményeket a fellebbezésben foglaltakkal egyezően adta elő.

A 39. számú szavazókörok esetében szintén a fellebbezésben foglaltakkal azonos módon adta elő a tömeges lakcímbelentések alapján szavazó „magukon kívüli állapotban” szavazókkal kapcsolatos eseményeket.

A fellebbező kifejtette, hogy az FVB határozata jogszabálysértő, mert a Ve. 43. § (1) bekezdésben foglalt tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét megszegte és figyelmen kívül hagyta a Ve. 14. § (1) bekezdése alapján, hogy a választási bizottság elsődleges feladata a választások tisztaságának, törvényességének biztosítása, a pártatlanság érvényesítése.

Érvelése szerint kiemelkedő fontossága van annak, hogy a szavazatszámoló bizottsági tagok választott tagjai között egy FIDESZ érdekében feladatot végző személy kapott helyet. esetleges párttagságának bizonyításával kapcsolatban hivatkozott arra, hogy számára rendkívül szűk a bizonyítás lehetősége, a párttagság nem közérdekű nyilvános adat, erről információval a párt és a párttag rendelkezik. Ebből következően a lehetőségeihez mérten, a lehető legjobban valószínűsítette, hogy a 37. számú szavazókörokben nem volt független az adott körzetben indult jelölő szervezetektől, ezért feltehetően mindent megtett annak érdekében, hogy a pártja, mint jelölő szervezet érdekében járjon el. Ennek alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy a 37. számú szavazókörokben az érvénytelen szavazatok száma 16

volt, ami több volt, mint a két képviselőjelölt közötti különbség (11) a teljes választókerületben. Álláspontja szerint ezen körülmény már önmagában is megalapozta volna az újraszámolás elrendelését. A 40. számú szavazókör szavazatszámoló bizottsága működésével kapcsolatban kifejtette, hogy munkájuk során nem érvényesült az alapvető együttműködés elve, figyelemmel arra, hogy a bizottsági tag által ismertett esemény jegyzőkönyvbe foglalása során a tagok között nézeteltérés támadt és a jegyzőkönyvezés hosszú időt vett igénybe.

Sérelmezte az FVB azon megállapítását, hogy nem merült fel a szavazókörben arra utaló bizonyíték, hogy a szavazatszámoló bizottságok hibát vétettek, véleménye szerint a fellebbezéshez csatolt okirati bizonyítékokra és azon tényre, hogy a jegyzőkönyvből megállapítható volt a 11 darab szavazatkülönbség, míg a 72 darab érvénytelen szavazat a Ve. 43. § (4) bekezdése alapján ezek köztudomású tények és valószínűsítik a jogsértéseket, amely alapján az újraszámolás szükséges.

Hangsúlyozta, hogy a Kúria elvi élel rögzítette, hogy a jogorvoslati kérelmet előterjesztők korlátozott bizonyítási helyzetben vannak a vizsgált ügy kapcsán, mert az általuk elérhető és beszerezhető dokumentumok közvetlenül nem tartalmazhatják a szavazólapok minősítésének konkrét okait és körülményeit, így általuk pontosan nem ellenőrizhető az egyes szavazatok érvényességének minősítése, ezért a Kúria e körben elegendőnek ítélte a kérelmezők által delegált SzSzB tagok nyilatkozatait a hivatkozások valószínűsítéséhez. Kiemelte, hogy a Pécsi Ítéltábla egyedi ügyben hozott döntésében, továbbá a Kúria is a Kvk.II.37.500/2014/6. számú eseti döntésében irányadónak tartotta a KGD.2002 évi 2012. számú döntést, amely szerint önmagában a kis szavazatkülönbség nem indokolja a szavazatok újra számlását, a kérelmező állításait a valószínűsítés szintjén figyelembe véve azonban ezek a bíróságok mégis arra az álláspontra helyezkedtek, hogy abban az ügyben adottak voltak a Ve. 241. § (3) bekezdésének feltételei, mivel a jelöltek közötti szavazatkülönbség, illetőleg a kifogásolt érvénytelen szavazatok száma alapján szükségesnek találta az érvénytelen szavazatok teljes körű vizsgálatát és azok jogi minősítésének ellenőrzését.

A fellebbező ügy vélte, hogy az általa előadottak és a Ve. 228. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a Pp. preambulumban rögzített „józan ész szabálya” alapján nyilvánvaló, hogy eleget tett a Kúria elvi élel rögzített határozatában foglalt valószínűsítési követelménynek és alátámasztotta a rendelkezésére álló lehetséges eszközökkel a szavazatok érvényessége és érvénytelensége megítélésével kapcsolatos szavazatszámoló bizottsági jogszabálysértéseket, ezért indokolt az újraszámolás elrendelése.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a kérelmező felülvizsgálati kérelme határidőben [a Ve. 224. § (2) bekezdése] hiánytalan tartalommal [Ve. 224. § (3)-(5) bekezdései] érkezett, a kérelmező érintettsége is igazolt volt [Ve. 222. § (1) bekezdés], ezért azt érdemben vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt nem alapos.

A kérelmező a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú választási bizottság határozatát azért támadta, mert állítása szerint a szavazatok újraszámolásának van helye, mivel

- a szavazatkülönbség az I. és II. helyezett között 11 szavazat, míg az érvénytelen szavazatok száma 72,
- továbbá az egyik szavazókörben olyan SZSZB elnök vett részt, aki nem lehetett volna a választási bizottság választott tagja párttagsága miatt,
- valamint az egyik szavazókörben ún. szavazatvásárlás folyt,
- míg egy másik szavazókörben tömeges lakcímbjelentések okán a szavazás eredménye befolyásolásának gyanúja merült fel.

Az ítéltáblának érdemben abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Budapest IX. kerület 9. számú egyéni választókerületében a 2019. évi helyi önkormányzati képviselő választás eredményét a Ve. 241. §-ában foglalt törvényi követelmények figyelembe vételével megállapító HVB határozatát a TVB

jogszerű eljárással hagyta-e helyben, amikor a fenti sérelmeket és azok alátámasztására benyújtott bizonyítékokat minősítette, értékelte.

Előrebocsátja az ítéletábra, hogy jelen eljárásban a Ve. 241. § rendelkezései, valamint a szavazás Ve. X. fejezetében, továbbá a szavazatszámolás és eredménymegállapítás Ve. XI. fejezetében írt szabályok az irányadóak.

A Ve. 241. § (1) bekezdése értelmében a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító döntése ellen csak a választási bizottságnak a választási eredményt megállapító döntés elleni fellebbezéssel együtt van helye.

A (2) bekezdés szerint a választási bizottságnak a választás eredményét megállapító döntése ellen

a) a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredménymegállapító döntésnek törvénysértő voltára, vagy
b) a szavazóköri eredmények összesítésére és a választási eredmény megállapítására vonatkozó szabályok megsértésére hivatkozással lehet fellebbezést benyújtani.

A (3) bekezdés szerint, ha a (2) bekezdés a) pontja alapján benyújtott fellebbezés elbírálására csak a szavazatok újraszámolása útján lehetséges, a fellebbezést elbíráló választási bizottság, illetve a bírósági felülvizsgálati kérelmet elbíráló bíróság köteles a szavazatokat újra számlálni.

A szavazás módjára – egyebek mellett – a Ve. 186. § (2) bekezdése tartalmaz előírást, mely szerint érvényesen szavazni a jelölt neve melletti, illetve lista neve feletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet. A Ve. 193. § (1) bekezdése szerint érvénytelen a szavazólap, amely a) nincs ellátva a hivatalos bélyegzőlenyomattal, b) a törvényben meghatározottnál több szavazatot tartalmaz, vagy c) nem tartalmaz érvényes szavazatot. Érvénytelen továbbá a (2) bekezdés szerint az a szavazat, amelyet a) nem a 186. § (2) bekezdés szerint adtak le, b) kiesett jelöltre, listára adtak le. A (3) bekezdés értelmében a szavazat érvényességét – ha az egyéb feltételeknek megfelel – nem érinti, ha a szavazólapon a (2) bekezdés szerint érvénytelen szavazat is szerepel, vagy ha a szavazólapon bármilyen megjegyzést tettek. A Ve. 194. § értelmében a szavazatszámoló bizottság külön csoportba helyezi és összeszámolja az érvénytelen szavazatokat. Az érvénytelenség okát a szavazólap hátoldalára rá kell vezetni és azt a szavazatszámoló bizottság jelenlévő tagjai aláírják. A Ve. 196. § szerint a szavazólapokat, illetve szavazatokat legalább kétszer meg kell számlálni. Az ismételt számlálást addig kell folytatni, amíg annak eredménye valamely megelőző számlálás eredményével azonos nem lesz.

A kérelmező elsődlegesen azzal érvelt, hogy a jegyzőkönyvekből megállapítható szavazatkülönbség 11, míg az érvénytelen szavazat 72, valószínűsítik a jogsértéseket, ennek alapján az újraszámolás szükséges. Az ítéletábra ezen kérelemmel kapcsolatban megállapította, hogy a kérelmező sem fellebbezéséhez, sem felülvizsgálati kérelméhez olyan okirati bizonyítékot nem csatolt, amely a szavazatok közötti csekély különbségre vonatkozó okfejtésen kívül valamely SzSzB tag terhére megállapítható jogsértésre utalt volna. A kérelmező valójában csak önmagában az I. és II. helyezett jelöltre leadott szavazatok száma közötti kismértékű különbség és az érvénytelen szavazatok ehhez képesti magas száma miatt ítélte szükségesnek a szavazatszámolás megismétlését. Ezek az adatok valóban megállapíthatóak a jegyzőkönyvekből, önmagukban azonban nem valószínűsítenek jogsértéseket. Az érvénytelen szavazatok magas számának kifogásolása körében pusztán a számadatok vizsgálatából megállapítható, hogy a 33. számú választókerületben 19, a 37-esben 16, a 38-asban 10, a 39-esben 11, a 40-esben 16 volt az érvénytelen szavazatok száma, ezek arányaiban tehát nincs kiugró eltérés. Az I. és II. helyezett közötti 11 szavazatkülönbség pedig a csatolt jegyzőkönyvből kitűnően számszakilag helyesen került megállapításra, a különbség csekély mértéke a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító tevékenysége körében jogszabálysértést nem valószínűsít.

Mint arra a kérelmező is helyesen hivatkozott, a Kúria iránymutató határozatában foglaltak szerint a választási eredmény elleni jogorvoslat esetén a törvénysértés pontos megjelölése mellett annak

bizonyítékait is olyan fokon kell megjelölni, amely legalább a valószínűsítés szintjén alátámasztja az eredmény megállapítása során bekövetkezett jogsértéseket. A bizonyítási kötelezettséget a fellebbező eljárásjogi lehetősége által meghatározott módon lehet megkövetelni.

A kérelmező korlátozott bizonyítási helyzete adott esetben sem volt vitatható, mert az általa beszerezhető dokumentumok nem tartalmazhatták a szavazólapok minősítésének okait és körülményeit. A korlátozott bizonyítási helyzet azonban nem mentesítette a kérelmezőt, hogy az eredmény vitatása esetén legalább tényállítást tegyen az eredménnyel okozati összefüggésben álló, az SzSzB részéről tanúsított jogsértő magatartásról. A kérelmező azonban a szavazatszámoló bizottság részéről elkövetett esetleges jogszabálysértő magatartást nem állított, így állítás hiányában annak valószínűsítésére, illetve bizonyítására sem kerülhetett sor. Ennek hiányában az érvénytelenné nyilvánítás okaira, körülményeire, illetve jogszabálysértésre még csak következtetés sem volt levonható.

Mint azt a Fővárosi Ítéltábla több korábbi egyedi ügyben hozott határozatában is kifejtette, a választási eredmény ellen biztosított jogorvoslat nem teszi lehetővé azt, hogy az eredményt az arra jogosult a választási eljárásban bekövetkezett bármely jogsértésre alapítsa, azt kizárólag a Ve. 241. § (2) bekezdésének valamelyik, vagy mindkét pontjának megsértésére vonatkozó konkrét tényállással teheti. A választási eredményeket csak és kizárólag azok a jogsértések befolyásolhatják és érinthetik, amely jogsértések az eredmény megállapításához közvetlenül direkt módon kapcsolódnak. Az eredményt megállapító határozathoz tartozó jegyzőkönyvekből, valamint a fellebbezéshez csatolt és nyilatkozata tartalmából nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy *a szavazatok értékelése során a szavazatszámoló bizottság jogszabálysértően járt volna el*, mert még a szavazatszámoló bizottság ezen tagjai sem kifogásolták a szavazatok számolásának mikéntjét, azok értékelését.

Az ítéltábla álláspontja szerint a választás eredménye elleni Ve. 241. §-a szerinti jogorvoslat keretében érdemben nem vizsgálható a fellebbező által előadott ún. szavazatvásárlás, illetve a szavazók szabad választási akaratának befolyásolására irányuló tevékenységgel kapcsolatos esetleges jogszabálysértő magatartások. Ezek ugyan megalapozottságuk esetén kihathatnak a választás eredményére is, azonban az ítéltábla álláspontja szerint a fellebbező által hivatkozott jogsértéseket kifogással kellett volna sérelmezni, ilyen kifogás előterjesztéséről azonban az ítéltábla nem bír tudomással.

A 37. számú szavazókör szavazatszámoló bizottsági elnökének párttagsága nem bizonyított és az is csupán feltételezés, hogy ez esetben az elfogultsága okán jogszerűtlenül járt volna el. Az ő vonatkozásában jogsértő intézkedést a kérelmező nem nevezett meg, nem is valószínűsített.

A szavazati eredmények szavazóköri összehasonlításából pedig az állapítható meg, hogy az érintett (37.) szavazókörben megállapított 16 érvénytelen szavazat arányaiban nem eltérő a többi szavazókörben is megállapított eredménytelen szavazatokhoz képest, itt 240 érvényes szavazatot adtak le a választópolgárok, a kérelmezőre 116 darabot, Sajó Ákosra 114 darabot, a harmadik jelöltre 10 darabot. Így e szavazóköri SzSzB elnök terhére jogsértés elkövetése az eredmények tükrében sem volt valószínűsíthető.

Jelen ügyben a rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható, hogy a másodfokú választási bizottság rendelkezésére állt-e a 40. számú szavazókör SzSzB által készített, rendkívüli eseményről szóló jegyzőkönyve. Az ítéltábla beszerezte ezt és a helyi választási bizottság képviselő választás eredményét rögzítő határozat mellékletét képező az egyéni választókerületi képviselő választásról és a választás eredményéről készült szavazóköri jegyzőkönyvek másolatával együtt.

A rendkívüli eseményt tartalmazó jegyzőkönyv a szavazás közben előfordult szavazási „segédlet” használatáról szólt, annak tartalma az SzSzB tagok számlálással és szavazatok összesítésével kapcsolatos jogsértésére szintén nem utalt, ellenben éppen azt erősítette meg, hogy e szavazókör szavazatszámoló

bizottságának tagjai a választás rendjét érintő eseményt észlelve a feladatukat a jegyzőkönyv kiállításával teljesítették, ami azt is igazolta a kérelmező állításával szemben, hogy az SzSzB tagok között az együttműködési kötelezettség teljesítésének a hiánya sem volt megállapítható.

Rögzíti az ítélőtábla azt is, hogy az eredmény alapjául szolgáló szavazóköri jegyzőkönyvekből kitűnik, a 33. számú szavazókörben a szavazatszámoló bizottság a szavazatokat hat alkalommal, a 37. számú szavazókörben két alkalommal, a 38. számú szavazókörben három alkalommal, a 39. számú szavazókörben öt alkalommal, a 40. számú szavazókörben három alkalommal számolta meg, teljesítve a Ve. 196. §-ában foglalt kötelezettségét.

Mindezek alapján nem volt megállapítható a szavazatminősítéssel, -számlálással és eredménymegállapítással kapcsolatos jogsértés, erre tekintettel a Fővárosi Választási Bizottság határozata megfelel az irányadó jogszabályoknak, ezért az ítélőtábla a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján a Fővárosi Választási Bizottság 300/2009. (X. 21.) FVB határozatát helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem eredményre nem vezetett, a kérelmet előterjesztő felet az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés s) pontja alapján illetékfeljegyzési jog illetve meg, amelynek mértékét az Itv. 45/A. § (5) bekezdése alapján határozta meg az ítélőtábla és a feljegyzett illeték megfizetésére a kérelmezőt a Ve. 228. § (2) bekezdésének megfelelően a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 630. § (5) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte, hogy fizesse meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

A határozattal szembeni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. október 25.

dr. Volein Anna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Mária s.k.
előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: